

Даракъ *с. м.* **Дарацѣ** *с. мн.* грубый гребень для чесанія льна: Подирь валяния чѣшжтъ грѣстия съ чѣтки, влачжтъ на гребенцы (прави дарацы). *Пж. 83.* Корокончали-тѣ забождали на жены-тѣ на косж-тѣ дарацы-тѣ съсь коп-то влачатъ кжлчище и лентъ, на мѣсто гребень за да гы рѣшатъ. *Ч. 32.* „То е наша Рада, На нива ленива, На даракъ дремлива, На хурка пишлива, На хоро троплива.“ *3. 30.*

Дарба *с. ж.* 1) подарокъ: Си-те дарба ми 'и дарувала Кому кжриче, на кому ялаче. *М. 173.* Утрина-та пикѣтъ топла ракіа, и своите люге и пріятели испращаетъ на зет-отъ дарби. *ѣб. р. 516.* 2) дарованіе: Мухаммедъ добылъ отъ небе-то пророческж дарбж. *Л. Д. 1869 р. 4.* Голѣма отговорность лѣжи на тыя общины, въ коп-то училища-та сѣ въ таково лоше състояніе, та пропадаты душевны-ты дарбы на толкова си малы. *ѣб. р. 156.* Всякой день у дѣте-то ся събуждаты новы благородны дарбы. *ѣб. 1872 р. 134.* Знаишь ли нѣйдѣ да царува Честъ и правда да богува, Мисль ясна—и за напѣдъ Дарба сочи ся отъ врьдъ. *ѣб. 1875 р. 120.* § милостыня: Божя дарба. *М. 46.* Така ли Рада мислила, Бѣла промина готвила, Черно Циганче да земе, На дарба Рада да ходи, По село и по друмове. *ѣб. 71.*

Дарданъ *с. м.* **Дардана** *с. ж.* звукоподражательное прозвище въ слѣдующей загадкѣ: А Дарданъ татка, а Дардана майка, шеберести деца (елеміа, вжртелька). *М. р. 531 (лат.).*

Дарничество *с. с.* щедрость: Царятъ задлѣжи да прѣйма единъ подарѣкъ за вѣчно помнѣніе на голѣмото дарничество въ неговото царство. *Х. II, 91.*

Даровенъ *пр.* предназначенный для даровъ: Винари лепи вардари! Не прашете ми платно-то, Оти ꙗ платно даровно. *М. 416.*

Дарчѣкъ *с. м.* подарокъ: 'Си-те свѣци 'и дарвале Бѣла риза остра сабя, На сабіа бѣла риза, Еденъ дарчокъ престанало: Неда умна и разумна. Си го кладе во пазу'а. *М. 41.* Кога станое дома да си 'одѣтъ, Големъ дарчокъ 'си-те ѣ дарве'а. *ѣб. 127.*

Даръ *с. м.* подарокъ, *прим.* свадебный; вѣнчальное платье. **Дарове** *с. мн.* приданое: Я си стани, синко Маріо, Та си кандило запали, Да шіешъ на шаренъ гергьовъ Злжви, етрави ржкаве, Че ти свадьба-та приходи, Дарове не си ушила. *М. 133.* Милоше, зете Милоше! Многу сватови да канишь, Многу сумъ дара зготвила, На 'секи сватъ по коня, А на нувко-то два коня, На старосватъ мжскакована. *ѣб. 539.* Продавай, мамо, залагай Мой-ти тѣнки дарове денени и копринени. *Д. 17, 3—5.* Павунка не ꙗ за нази Че ꙗ сирмашка